

Informace o obsahu zahraničních vojen. odborných časopisů

Obsah 9. čísla polského vojenského odborného časopisu „Myśl wojskowa“ 1953

Úvodník »Za tvůrčí rozvinutí vojenského vědeckého myšlení«

Příkazy strany vztahující se k ideologické práci a rozvoji vědy se vztahují ve stejné míře i na vojenskou vědu. Nepřetržitě rozvíjení vojenského umění nám ukládá neustále rozvíjet a zdokonalovat vojenské vědomosti a opírat se při tom o základy sovětské vojenské vědy.

Polská armáda musí usilovat o tvůrčí rozvíjení vojenského theoretického myšlení.

V polské armádě je dosud mnoho nedostatků ve vědecké výzkumné práci.

Je třeba bojovat všemi prostředky proti pokusům idealistického vysvětlování otázek vojenské vědy a také proti fetišisaci jejich objektivních zákonů.

Nejdůležitější úkoly vojenských vědeckých pracovníků polské armády jsou:

- rozpracování otázek vojensko-hospodářského rázu;
- zvýšení úrovně theoretické práce spojené s rozбором otázek morálně politické výchovy vojsk;
- rozpracování nových otázek spojených s operačním a taktickým využitím soudobé techniky;
- zjištění změn probíhajících v imperialistickém táboře (zejména v oblasti vojenství);
- rozbor rozvoje a růstu rozporů mezi imperialistickými státy.

Pak je podrobně rozebrána otázka vzdvižení vojenské vědecké práce na vyšší kvalitativní úroveň.

Zvlášť se zdůrazňuje, že vojenská akademie musí mít v theoretické práci na otázkách vojenské vědy obzvlášť vysokou úlohu.

Článek se dotýká i otázky růstu vojenských vědeckých kádřů a významu vojensko-politických časopisů a vojenského vydavatelství ministerstva národní obrany pro rozvoj vojensko-vědecké práce.

V závěru se zdůrazňuje, že jednou z nejdůležitějších podmínek tvůrčího rozvinutí vojenského myšlení je široké a smělé rozvíjení kritiky a sebekritiky ve vědecké výzkumné práci. Připomíná

se také velická úloha, kterou musí mít politický aparát a stranická organizace při zabezpečování rozvinutí vojenské vědecké práce.

Generál-major Z. Duszyński, Dělostřelecká a letecká protipříprava.

Úvod obsahuje všeobecné zásady dělostřelecké a letecké protipřípravy a uvádí četné příklady ze zkušeností Sovětské armády ve Veliké vlastenecké válce.

Pak rozbírá autor otázky: vytvoření odpovídajících hustot dělostřelectva, provedení nutného manévru dělostřelectva k dosažení těchto hustot, spotřeby střeliva, použití letectva a způsobu, místa a času provedení protipřípravy.

V další části se zabývá otázkou výběru cílů pro dělostřeleckou a leteckou protipřípravu a její organizaci.

Potom jsou probrány zásady, způsoby a cíle provedení průzkumu bojem v období dělostřelecké a letecké protipřípravy.

Major M. Gliński, O některých otázkách organizace a provedení protiútoků a protiúderů.

V úvodu se pojednává o tom, že se soudobá obrana nemůže omezovat jen na kladení rozhodného a mohutného odporu vojsky bránícími se na zaujatých postaveních, ale že musí obsahovat i prvky útočné činnosti v podobě protiútoků a protiúderů, které jsou nejvyšším znakem aktivity obrany.

Pak jsou rozebrány cíle a formy protiútoků (protiútok do boku proniklého nepřítele, čelní protiútok, protiútok ze dvou sbíhajících se směrů) s uvedením výhod i nevýhod každého z nich.

Pak se článek zabývá protiúderem, zvlášť podrobně jejich úkolem a zásadami jejich provádění.

Další část je věnována otázkám přípravy a zaujetí východiště protiútoků a protiúderů a jejich plánování, rozhodnutí velitele, organizaci součinnosti, zabezpečení křídel atd.

V závěru se poukazuje na rozdíl mezi protiútokem a protiúderem a také na jejich společné znaky.

Plukovník A. Iwanow, Použití form trvalých opevnění v podmínkách polního opevnování terénu.

V úvodu se poznamenává, že mohutné železobetonové »Linie« a obranné »valy« typu Maginotovy linie, Siegfriedovy linie, přímořského valu atd. neobstály ve zkoušce v soudobých podmínkách války.

Přitom soudobá hluboká obrana polního typu, mající množství malých železobetonových objektů, ukázala se schopnou odolat soudobému útoku.

Autor ukazuje, že forem dlouhodobých opevnění s vybudovanými i skládacími železobetonovými a také lehkými kovovými palebnými ohnisky je velmi široce používáno v soudobých podmínkách.

Pak jsou rozbírány kladné stránky přenosných prvků a jejich použití s taktického hlediska.

Generál-major A. Matwijewski, Automobilní dopravní služba v soudobé obranné operaci.

V úvodu jsou vypočítávány cíle a úkoly automobilní dopravní služby v obranné operaci a také principy rozmístění automobilního a traktorového parku v obraně. Uvádějí se faktory, které mají vliv na rozmístění tohoto parku: důležitost bráněného směru, ráz terénu a úkoly plněné vojsky.

Pak jsou rozebrány zásady zabezpečení manévrovosti vojsk s technického hlediska. Toto zabezpečení záleží především v tom, že automobilní a traktorový park musí být vždy v plné bojové pohotovosti.

V poslední části je věnována pozornost práci orgánů automobilní dopravní služby při technickém zabezpečení obranné operace; podrobně se zabývá zpracováním informační zprávy náčelníka automobilní dopravní služby a plánu automobilního zabezpečení obranné operace.

Kapitán Cz. Szymański, Rozvoj radiového spojení ve vojskách v současné době.

Nejprve je připomenut význam radia všeobecně a zvláště v soudobé válce a je zdůrazněno, že za využití velkých možností, které poskytuje, vděčíme velkému ruskému vynálezci A. S. Popovovi.

Potom kritizuje autor pokusy přiznávat vynález radia Italovi Marconimu a přechází k historickému přehledu rozvoje radiového spojení v armádách. Autor připomíná významný rozvoj radiového spojení v Sovětské armádě — což je výsledkem neustálé péče a pozornosti, která je mu věnována komunistickou stranou a sovětskou vládou.

V závěru zdůrazňuje autor, že v současné době v Sovětském svazu radiové spojení neustále vzrůstá a rozvíjí se. Polští radiotechnikové za lidové vlády pracují tvůrčím způsobem, opírajíce se o pokrokovou sovětskou techniku.

Plukovník K. Szweczenko, Sovětská tanková a mechanisovaná vojska za války s imperialistickým Japonskem v roce 1945.

V úvodu je vysvětleno, jaký význam mělo Mandžusko ve válečných plánech japonského imperialismu a jakou úlohu měla sehrát při uskutečňování těchto plánů kvantunská armáda.

V další části je naznačen všeobecný plán sovětského velení, plán činnosti sovětských tankových a mechanisovaných vojsk a charakteristika průběhu jejich bojové činnosti v rámci jednotlivých frontů.

V závěru je ukázán význam úplné porážky kvantunské armády a úloha, jakou při tom měly sovětská tanková a mechanisovaná vojska.

V části o cizích armádách je článek o obraně a překročení vodních překážek podle amerických názorů.

V rubrice »Diskuse a polemiky« jsou další dva články věnované otázce práce velitele při organizaci součinnosti. Autor prvního z nich zastává názor, že není účelné, aby velitel jel zvlášť do terénu jen za tím účelem, aby organizoval součinnost.

Autor druhého článku hájí názor opačný. Zdůrazňuje také nutnost přípravy předběžného plánu součinnosti štábem před výjezdem velitele do terénu.

V rubrice »Kritika a bibliografie« je zhodnocení obsahu polského časopisu »Věstník tankového a mechanisovaného vojska« roč. 1952 a recenze knihy V. Kornačeva »Armáda USA — zbraň amerického imperialismu«, přeložené z ruštiny.

Obsah 3. čísla bulharského vojenského odborného časopisu "Vojenna mysl" 1953

Obsah tohoto čísla je věnován památce J. V. Stalina. Jsou v něm především otištěny nejdůležitější oficiální projevy a prohlášení významných sovětských a bulharských představitelů a institucí přednesené při pohřbu J. V. Stalina a na smutečních shromážděních.

Dále jsou v něm tyto články:
— Úvodník: Těžká ztráta.
— Generál-poručík Bočkarov Iv., J. V.

Stalin — tvůrce sovětských ozbrojených sil a organisátor jejich vítězství.

— Plukovník Dobrev Chr., J. V. Stalin — organisátor a iniciátor historických vítězství Sovětské armády ve Veliké vlastenecké válce.
— Plukovník Semadžijev Al., Stalinská vojenská věda o úloze morálního faktoru v soudobé válce.

Obsah 5. čísla maďarského vojenského odborného časopisu "Katonai figyelő" 1953

Úvodník: K 36. výročí Veliké říjnové socialistické revoluce.

O armádní obkličovací operaci.

Příprava štábů a vojsk v přípravném období operace.

Některé otázky dělostřeleckého zabezpečení průzkumu bojem.

Otázky a úkoly vojenské pedagogiky v maďarské lidové armádě.

Maďarští revolucionáři ve Veliké říjnové socialistické revoluci.

Květnová reorganisace — jeden z faktorů vítězného útoku maďarské rudé armády (1919).

Ze zkušeností z války v Koreji.

Úloha »studené války« v přípravě agresivních plánů imperialistů.

Vydává MNO. Řídí redakční rada: Jaroslav Dočkal, Jaroslav Kučera, Václav Voneš, Josef Haman, Jaromír Vyhnánek, Zdeněk Malý, František Houra, Ján Lipový,

Eduard Ureš, Josef Slabý, Ing. Jan Bělohoubek, Jaroslav Hruška,

Karel Pavelka (redaktor).

Adresa redakce: Redakce časopisu »Vojenská mysl« Praha, poštovní úřad 190. poštovní příhrádka 19120/T. — Tiskne tiskárna »Naše vojsko«, národní podnik. —

V roce 1954 vyjde šest čísel. — Časopis nelze předplácet, přiděluje se jen služebně.